

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ Ιον—ΑΡΙΘ. 4

Σάββατον 26 Ιανουαρίου

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν
Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΛΤΕΙΑ ΟΜΟΧΟΙΑΣ
Ὀδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δραχ. 10.—Ἐξάμ. δρ. 5.—
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ , , 15.— , , 8.—

Γίνονται δεκταὶ καὶ μηνιαῖαι συνδρομαὶ
ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

NIKH

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ

Όχι μόνον από την προτιμώμενη και τας επαρχίας, αλλά και από το μέσον, από το εξωτερικόν, από κάθε γωνίαν 'Ελληνικήν, μέχρι της οποίας έφθασαν ή «Σφαίρα», άθροφα έξακουσθηδόν να καταφθάνουν τα συγκαταστήρια των πολιτηλήθων άναγνωστών της.

Είπε πολύ άμφίβρολον, άν άλλο 'Ελληνικόν περιοδικόν έτυχε κατά την έμφάνισιν του τόσον εύμενούς ύποδοχής; και έκίνησε τό ένδιαφέρον τόσον ζοηρόν. Κάθε έπιτολή άπο τελεει κα ένα θμ αν διά την «Σφαίρα» και κάθε εχθή διά την προκοπήν της άμιλλάται προς άλλας είν ένθουσιασμον και ειλικρίνειαν.

ΑΘΗΝΑΙΚΕΣ ΣΚΗΝΟΥΛΑΕ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΑΡΙΕΤΤΑΣ

Εικόνη 1η (Η σκηνή στην κουζίνα. Κύριος-υπερήτρια)
Κύριε. Λοιπόν, Μαριέττα, δέν ήτοιμα ά κόμη να φωτογραφηθής στην 'Αστυνεμία. Μαριέττα.—Τι λέτε, κύριε...για καμμά του δρόμου μ' έπεσε άστα;
—Μ' άφου ενε διαταγή;
—Δέν ενε πιά, άλλαε. Θά φωτογραφιστούνε μόνο οί καινούργιες ήπηρετριε.

—Και οί παλιές;
—Θά πάρουνε πιστοποιητικό καλής διαγωγή; άπό τόν άφέντη τους.
—'Ετσι; έένα ποιός θά σου τό δώση.
—Μά... έοσε; κύριε...
—'Ετσι; άδυνατοι!
—Γιατί, κύριε. Τί παράπονο έχετε; Μή πως δέν έλται τίμιο κοριτσι;
—Έλαε, άλλ' άπέναντί μου δέν έδειξεε καθόλου καλή διαγωγή.

Εικόνη 2α (Μεσονύχτια, εις τό δωμάτιον της Μαριέττας, καναπέε φρουός και κρεβάτι άφαιότερον. Σκοτάδι. Ο κύριος άσχολεται μετά ζέσεως εις την λεπτομερή και έπισταμένην έξετασιν της Μαριέττας, ένδιατριβών εις κάθε σημείον έπί μακρόν. Έκείνη του παρέχει πάσαν εύκολίαν εις τό έργον του, ζητούσα έπιμόνως τό πιστοποιητικό.)
—'Αχ... άχ... τό πιστοποιητικό...
—'Αφ... άφ... στάσου να βάλλω τή σφραγίδα... άφ...
—'Οχ... άχ... μ' άγγυλώνουν τά γένεια σου... άχ... άχ...
—'Αχ... 'Αχ...
(Η άυλία πίπτει τά ξημερώματα.)

Τα παραξένα της ζωής

ΕΡΩΣ ΜΕΤΑ ΨΥΧΡΟΛΟΥΣΙΑΣ

'Ηταν άπόβραδο φθινοπώρου όταν την πρωτοείδα σένα φιλικό μου σπήτι. 'Η νοικοκυρά του σπητιού δέν έξεο γιατί παρέλειψε να μου τήν συστήση. 'Ισως να μ'ήθελε να ταράξη τās σκέψεις εις τās όποιās έναίετο βυθισμένη ή φίλη της. Γιατί άλήθεια ήτο μιά παράξενη κοπέλλα, ένας τύπος έντελώς άσυνήθιστος και έξωριστός.

'Ολοι μέσα στο σπήτι γελοΰσαν, αδή έσκέπτετο μονάχη παράτερα καθισμένη, και τότε τότε χαμογελοΰσε, ένα πικρόχολο χαμογέλιο, από κείνα που άκοιλουοιιν πολλές φορές τούς πικρός άναμνηστούς.

'Ο παραξένος τρόπος της, μέσα στο τραπέζο άπό το περιβάλλον μου έκέντησε τήν περιέργειαν, και χωρίς να θέλω άρχισα να σκέπτομαι γι' αυτήν.

'Ηθελα να μαντεύσω τί τάχα ήθελε να κάμη στο φιλικό της σπήτι, που μέσα ήτανε άπλωμένο άπ' άκρη σ' άκρη τό γέλιό της και ή γαργά, ή κοπέλλα αυτή, που έφαινε μαζί της τήν πίκρα και τήν άποσήμεσι Σε μιά σπι μη συναντηθήκαν τά βρέματα μας και κάτοια υυστική δύναμις τήν έλασε να νοιώσω ότι αί σκέψεις μου τήν άκολουθοΰσαν.

'Αλλοτε τε ελγα να σκεφθώ χιλιαδού ποΰγματα για τό άνταβεστού μας που τό άφίσημα για τήν έπομένη.

'Ηθελα να προσελθώ, τί θά της έλενα για τόν τόσον αφηρηδιστικό φουά μου. Γιατί κανείς ποτε δέν άποροΰσε να με κάμη να πιστώσω ότι έν τήν άποσήμεσι καί δέν μ'άγαπο σε σάν να γυμνάσει άπό μινά παιδι και να ελγαμε πλάση τά άφαιότερα δνεια της ζωής μας μαζί.

—'Αχ... άχ... τό πιστοποιητικό πρέπει να σ' έξετίσω πρώτα... πως θά πιστοποιήσω προμάματα που δέν έξεο. Ενε άπαράτητον.
—'Αφου ενε άπαράτητον...
(Διά να γίνη κ λή ή έξετασις συμφωνούν να πάη ο κύριος τήν νύκτα στο δωμάτιο της Μαριέττας, δίδεται προκαταβολή διά τήν συμφωνίαν έν έπει βροχής φιλημάτων και ή άυλία πίπτει.)

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Ούμνν κα δά οϊπάλλουοιν έν άσθονία
Ο, ουν όμοε κλοΰβιον κοινώς (κλουβιον)
μετα έν όθεον μέσα πουλλον,
δλα όμου λεπτα πενητηκοντα
ο όποιον
τάματα προάμμα δειά τραγόν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΟΠΟΙΗΤΩΝ

(Θά διαδεδώ μερικά Σάββατα τήν στήλη αυτή τούς άρθροποιούς, γιατί οί περισσότεροι άρθροποιοί πολλοί μάλιστα χωρίς καν να τό ξέρουν—ειε άρθροτικοί, και έπομένως ενε άπόλυτος άνάγκη να φωτιστούν λιγάκι, για να περιοριστή τό μεγάλο αυτό κακό.)
Γιά να θεοσπευθούν οί άρθροτικοί, πρέπει να διεκονήνται και με τής φυσικός άσκήσεις ή έλάντωσις του όμοικου όξέος, που ενε σε μεγάλη ποσότητα μέσα στον όργανισμό των— κυρίως δε στις άρθρωσέσις και τά σπλάγγνα των—διότι αυτό τό δέν ενε ή κυρία έφορη τής άρρώστιας των. Πρέπει όμως αυτοί να καταγίνονται στής διάρροσεσ αυτές άσκήσεις με μέτρο και σωφροσύνη, κι όχι με ύπερβολή, για να γίνεται μονάχη μετρία άσκησης τών μυσώνων καί τών άρθρωσών του σώματός των κι' όχι ύπερβολική.

'Η καλύτερη άσκησης δε γι' αυτό άσκήσεις ενε ή γυμναστική, ξιρασκία, σπαθασκία, ποδηλατοδρομία κι' ο βραδίας και λιγυλίγο άσθάνημος περιπάτος—σε καθαρό ήπειρο—ο όπολος ενε κι' ή καλύτερη και προχειρότερη άσκησης των.
'Απ' τήν κατάχρησι τών φυσικών αυτών άσκήσεων βλάπτονται, προ πάντων όσοι άρθροτικο δέν άρχίζουιν βαθμιαίως τής άσκήσεσις των, ή δέν κάνουν αυτάε με διαλειμματα, γιατί αυτοί παθαίνουν κόπωση, ή όποία τους φέρνει τό άντίθετο αποτέλεσμα άπ' εκείνο που επιδιώκει ή άσκηση, δηλαδή τούς προσενηεί δυνατώτερε; μ' ένοηλικιώτερεσ άρθρωκίεσ βλάβεε, δηλαδή καινούργιο άρθροτικό παροξισμό.

Τήν τόσο βλαβερή κόπωση παθαίνουν σε μεγαλύτερο μάλιστα βαθμό—κι' όσοι άρθροτικοί άποφεύγουιν τής άλλεσ άσκήσεσις, που άνέφερα παρα πάνω, και καταγίνονται στο κνήτη, γιατί αυτοί ενε ύπερβολικά κοπιαστικό και φέρνει σ' αυτούε άρθροτικό παροξισμό κι' έν γένει χειρότερεσι τής άρρώστιας των.

μεγαλειτερο κακό άπό τά τελευταία λόγια της Ριρίκας.
Είδα σε μία στιγμή όλα μου τά όνειρα να διαλυώνται
Πρό δλίγων κανειε δέν μοροφσε να με κάμη να πιστώσω ότι οί γυναίκα αυτή έδέγη τό ραντεβού μου για να μου μιλήση για ένα τρίτο.
Πολύ περισσότερο ότι ήμουιν Ικανός να χύσω βάλοισμον παρηγορίας στην πονεμένη άπό ζήλεια ψυχή της.
Και γιαυτό έλαβα άμέτακτερον άπόφασιν να μη δίδω ποτέ ραντεβού χωρίς πρώτα να έξηγηθω καλά τούς σκοπούς μου.
'Αθήναι

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

4 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μαρία Στέλλα

Ο Ξωγράφος έκλαιε. Οί βουβόι λυγμοί του έπνιγαν τή φωνή του και στο βλεμμα του έξωγραφίζετο μία έκφρασις πόνου και άπελπίσιας.
Και ήτο πράγματι δυστυχής. 'Από τήν νύκτα τής μυστηριώδους εξαφανίσεώς του άπό τή βίλλα Φόσκα, ή ευτυχία ελεε χαθή γι' αυτόν. Τέσσαρα χρόνια τίμωων, δακρύων, άπελπίσιας ελεαν περσόη άπ' τότε και άκόμη δέν ελεε κατορθώση να εβρη τήν πρώτη γαλήνη του. 'Η καρδιά του ήμισσεον στην άνάμνησιν τής φρικαλέας έκείνης νύκτα. Τό κρημημα που ελεε τότε δεσθητό άδερπάτερον. Ματαιώεε εξητούσε να παρηγορηθ ή με τήν τέχνη του. 'Ηταν άνικανός να συγκεντρώση τή σκέψη του.

Δέν τόν έτρόμαζε τόσον τό έγκλημα, όσον ή έκγκατάλειψη, ή άπομόνωσις άπό όλον τόν άλλον κόσμον εις τήν όποιαν τούτο τόν περιήγαγε.
'Αλλά τόποιν ήτο λοιπόν τό τρομερόν αυτό έγκλημα, τό όποιον τόσην δυστυχίαν συνεσώσεον εις τόν όρομον του και ποιον ήτο τό έξ ίσου τούτο μινά ικόν τό όποιον ώς μολύβδινο; τεράστιοε δίκωε έλάρινε τν στήθη του και δέν του άφαινε ουδέ σι γήνη ή στήλια;
'Οτε αυτοίε οί ίδιοε δέν έτολμοΰσε να τό εκμιστηρευθ ή εις τόν έαυτον του, φρικιών και σπασασόμενος σύσσωμος άπό κεφαλήε μέχρι ποδών και εις τήν άπλήν άναπόλησιν του. Ουτε άλλωε τε ελεε σαφή έπίγνωση του τί ελεε κάμη κατά τήν τραγικήν έκείνην νύκτα τής άπό τετρατείαιε μυστηριώδους εξαφανίσεώς του άπό τήν βίλλα Φόσκα.

Μόνον ή Σμαρέλια, ή πιστή σύντροφός του, τό έγγώριζε εις όλαε τούε λεπτομερειεσ. 'Αλλ' ή Σμαρέλια εκράτει μέσα στα στήθη της, όπς ετις τάρον, τό μυστικόν και άν όπρησεσ προέτιωσιε οί τάροι ν' άποκήσουν φωνήν και να διαλαλήσων τί κρηπησον μέσα εις τ' άνήλια βάθη των, διά τήν Σμαρέλια όμωε δέν ύπηρεε τούτοΰεσ φόβος.
Ελεεν επιδοκιμάση ή πιστή δούλη όλόφωνα τήν πράξιν του κυρίου της. Και αυτή άν ήτο εις τήν θήσιν του, τό ίσκιον θά έκανε. Με τήν διαφοράν ότι αυτή θά τό έκανε ψυχραίως και ένσυνειδήτως και κατά συνέπειαν δέν θά άφαινε τόν έαυτον της να γίνη δυστυχής όπωε ο κύριός της.

Εν πάση περιπτώσει έκείνο που άπησώλει τόρα τήν Σμαρέλια ήτο πως θά καιώφθωνε να παρηγορηθ τόν κυρίον της και να τού άποδώση τήν ήσυχίαν του. Και δέν ελεεν άδικον όταν ελεγε εις τόν Μαροΰλ ότι έκείνο που τού έλειπε ήτο ή όγάλη.
Πράγματι ο Ξωγράφος δέν ελεε γρησγή ή κατ' έπίφασιν μόνον. Οί έξανθοί της κόμηε του Ιουλιου δέν ελεαν λευκανθ ή άπό τά χρόνια—σαράντα χρόνια δι' ένα άνδρα άποτελοΰν τήν άκμήν τής ηλικίας του—άλλ' άπό τήν τραυματίαν που συνεκλόνηε τήν ψυχήν του. Και οί όμοι του δέν έζον κυρωθ ή άπό τό βάρος τής δυστυχίας του.

Και ή καρδιά του άν ελεε σπαραχθ ή άπό τά γαμψά νύχια της δυστυχίας και αί πληγαί τής έπί τέσσαρα τόρα χρόνια δέν έπασαν να άπέσσουν, ήτο όμωε άρεκτά άκόμη νεανική, όστε να λαχταρθ τόν έρωτα.
Πόε όμοε ο κύριός της θά εβρισκε τόν έρωτα του όμοιου ελεαν άνάγκη; Δέν έχρειάσθησαν πολλοί κόποι. 'Η τύχη έσκηνοθέτησε ένα περιστατικόν, τό όποιον δέν ήτο δυνατόν ή έκει ν' άπολήξη: Εις τόν θετον έρωτα!...

Η ήμερα της έορτής της Παναγίας τών 'Υατών ελεε φθόση.
'Η Μαρία Στέλλα δέν έπηγε να άνωστολισή τό μνημειον της Παναγίας. Έκείνην τήν ήμεραν Παναγία τών 'Υότων θά ήτον αυτή. Τά πάντα ελεαν έτοιμασθ ή οστε ή λιτανεία να γίνη όσον τό δυνατόν μεγαλοπρεπέτερα. Και πρωί-πρωί ο στιχοποιημένος βρόχος στην

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Η ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

4 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Μαρία Στέλλα

Ο Ξωγράφος έκλαιε. Οί βουβόι λυγμοί του έπνιγαν τή φωνή του και στο βλεμμα του έξωγραφίζετο μία έκφρασις πόνου και άπελπίσιας.
Και ήτο πράγματι δυστυχής. 'Από τήν νύκτα τής μυστηριώδους εξαφανίσεώς του άπό τή βίλλα Φόσκα, ή ευτυχία ελεε χαθή γι' αυτόν. Τέσσαρα χρόνια τίμωων, δακρύων, άπελπίσιας ελεαν περσόη άπ' τότε και άκόμη δέν ελεε κατορθώση να εβρη τήν πρώτη γαλήνη του. 'Η καρδιά του ήμισσεον στην άνάμνησιν τής φρικαλέας έκείνης νύκτα. Τό κρημημα που ελεε τότε δεσθητό άδερπάτερον. Ματαιώεε εξητούσε να παρηγορηθ ή με τήν τέχνη του. 'Ηταν άνικανός να συγκεντρώση τή σκέψη του.

Δέν τόν έτρόμαζε τόσον τό έγκλημα, όσον ή έκγκατάλειψη, ή άπομόνωσις άπό όλον τόν άλλον κόσμον εις τήν όποιαν τούτο τόν περιήγαγε.
'Αλλά τόποιν ήτο λοιπόν τό τρομερόν αυτό έγκλημα, τό όποιον τόσην δυστυχίαν συνεσώσεον εις τόν όρομον του και ποιον ήτο τό έξ ίσου τούτο μινά ικόν τό όποιον ώς μολύβδινο; τεράστιοε δίκωε έλάρινε τν στήθη του και δέν του άφαινε ουδέ σι γήνη ή στήλια;
'Οτε αυτοίε οί ίδιοε δέν έτολμοΰσε να τό εκμιστηρευθ ή εις τόν έαυτον του, φρικιών και σπασασόμενος σύσσωμος άπό κεφαλήε μέχρι ποδών και εις τήν άπλήν άναπόλησιν του. Ουτε άλλωε τε ελεε σαφή έπίγνωση του τί ελεε κάμη κατά τήν τραγικήν έκείνην νύκτα τής άπό τετρατείαιε μυστηριώδους εξαφανίσεώς του άπό τήν βίλλα Φόσκα.

Μόνον ή Σμαρέλια, ή πιστή σύντροφός του, τό έγγώριζε εις όλαε τούε λεπτομερειεσ. 'Αλλ' ή Σμαρέλια εκράτει μέσα στα στήθη της, όπς ετις τάρον, τό μυστικόν και άν όπρησεσ προέτιωσιε οί τάροι ν' άποκήσουν φωνήν και να διαλαλήσων τί κρηπησον μέσα εις τ' άνήλια βάθη των, διά τήν Σμαρέλια όμωε δέν ύπηρεε τούτοΰεσ φόβος.
Ελεεν επιδοκιμάση ή πιστή δούλη όλόφωνα τήν πράξιν του κυρίου της. Και αυτή άν ήτο εις τήν θήσιν του, τό ίσκιον θά έκανε. Με τήν διαφοράν ότι αυτή θά τό έκανε ψυχραίως και ένσυνειδήτως και κατά συνέπειαν δέν θά άφαινε τόν έαυτον της να γίνη δυστυχής όπωε ο κύριός της.

Εν πάση περιπτώσει έκείνο που άπησώλει τόρα τήν Σμαρέλια ήτο πως θά καιώφθωνε να παρηγορηθ τόν κυρίον της και να τού άποδώση τήν ήσυχίαν του. Και δέν ελεεν άδικον όταν ελεγε εις τόν Μαροΰλ ότι έκείνο που τού έλειπε ήτο ή όγάλη.
Πράγματι ο Ξωγράφος δέν ελεε γρησγή ή κατ' έπίφασιν μόνον. Οί έξανθοί της κόμηε του Ιουλιου δέν ελεαν λευκανθ ή άπό τά χρόνια—σαράντα χρόνια δι' ένα άνδρα άποτελοΰν τήν άκμήν τής ηλικίας του—άλλ' άπό τήν τραυματίαν που συνεκλόνηε τήν ψυχήν του. Και οί όμοι του δέν έζον κυρωθ ή άπό τό βάρος τής δυστυχίας του.

Και ή καρδιά του άν ελεε σπαραχθ ή άπό τά γαμψά νύχια της δυστυχίας και αί πληγαί τής έπί τέσσαρα τόρα χρόνια δέν έπασαν να άπέσσουν, ήτο όμωε άρεκτά άκόμη νεανική, όστε να λαχταρθ τόν έρωτα.
Πόε όμοε ο κύριός της θά εβρισκε τόν έρωτα του όμοιου ελεαν άνάγκη; Δέν έχρειάσθησαν πολλοί κόποι. 'Η τύχη έσκηνοθέτησε ένα περιστατικόν, τό όποιον δέν ήτο δυνατόν ή έκει ν' άπολήξη: Εις τόν θετον έρωτα!...

Η ήμερα της έορτής της Παναγίας τών 'Υατών ελεε φθόση.
'Η Μαρία Στέλλα δέν έπηγε να άνωστολισή τό μνημειον της Παναγίας. Έκείνην τήν ήμεραν Παναγία τών 'Υότων θά ήτον αυτή. Τά πάντα ελεαν έτοιμασθ ή οστε ή λιτανεία να γίνη όσον τό δυνατόν μεγαλοπρεπέτερα. Και πρωί-πρωί ο στιχοποιημένος βρόχος στην

ΤΑ ΡΑΒΔΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Περδίκω μ' πλι μ',
Πειδουμοϋ, ντ'ε,
να σι πιάσ'. Μόφρας
τ' άφτιά, όλου δέν έρ-
γομυ κι' δέν έχομου-
του πιάε. Πουτέε μη
σής κι' ερθ'ε. Μπά
κι' σ' έπέραε άπ' τ'ν
ιδέα ποεε θά χαλάσου
μ' ελιε ο' δέν ενι
γ'ναίκεε ιδώ στ'ν 'Α-

θίνα; 'Αενι μακροά ποΰοιε νυχτωμέν',
καφραή 'Ιδω, σόρη, ενι περσοστίε γ'ναί-
κεε, πέρι άντριε κι' οβλου γκιερώεε στ'ε δρο-
μ'εε κι' τά καπιλλίνα τ'εε κι' να νικουλέε τ'εε,
ουλόζαριε, σάν κι' πάλι να κουμπήσ'ι
κάτ' στού ρέμμα. Πότι βάν'νι μ'πγάδα, πό-
τι σφ'γαρωζιν, πότι μαγερέβιν; ου Θόεε κι'
ή ψυχή τ'εε του έξέ'. Κι' άπέ φουράνι ουλέε
κοτα φ'σανάκια σάν κι' νάνι μοροσδέλια
'Ενι κι' κάτ' Γαλλίδιε, άπ' ενι σα λεκούμια
σεργιανά μούχιαε να τ'εε καταβουρθουόμα
τ'εε γλιέπου στού δρόμου. Ενι κι' πουνή'ψεε
μηθέε Μουναά ενε κακό έχ'νι: 'αδ' εκει
σ' γλιάνε κι' σ' άγκαλιάε'νι κι' άδ' εκει σι
βούε'νι

'Ακ' να ιδής, άν έχου δίκηου. Ψεε του βρά-
δ' ήθελα να πιού κανιά σταία τού'ρου κι'
μπακό σ' ένα παύο, βουοαίικη ταβέρνα μα-
θέε, σάν αυτί'ν πάχεε αι του οί Μασουά Νά-
σουε, άπ' καλλιγών' τά μπλάια μέσα κι'
ζουοϋε' κι' δλίεε. Καβάλ'κα ένα σκαμνί καί
έχ'νι εκει στούν μανκόν κι' λέου ού γκαρ-
οδόν', τ' καπέλα μαθέε:
—Ποΰεσι, πιδί. Φέρι μ' ένα τσιπ'ράκι.
—Δέν έχ'μι, μ' λιέε.
—Δέν έχ'τι τσιπ'ου, ουρέ; 'Αενιτε κου-
τακαθήμεε υπάρομα Νάσου άπ' τήβρασε στ'ε
κίκαριε καί τό σ'ράμακι. σάν κι' σ'φάει του
φειδ' του γάλα. 'Αί, φέρι μ' κάνε ένα ρακί.
—Δέν έχ'μι μ' λιέε πάλι πιάου.
—Τσιπ'ου δέν έχ'τι, ρακί δέν έχ'τι. τί
του διαούλου έχ'τι. Δέν τό κλεινίτε να πάη
κατ' άνέμου

'Εχ'μι λιέαρ, κρασι, κοντέν'.
—Φοι οί εν' άπ' αντίου.
Μ' τούτρου μί κανά δυό κατακούλιεε
τ'γανισμένιεε να μετέ. Του σούφ'εα οβλου-
όεε τόν πάτου. Μουθι σάν κι' νάβραε άφ'να
άναμμένα μέσα μ'. 'Αση του έσ'μου. Κάκη
ου σβέφουε μ' κι' δάκουσαν τά μάτια μ'.
Μι Φιντισέαε, άπ' τ'εε καπθουσαν εκει σ'μά μ'
μ' ειει κι' έσκασι κατ' γέλοια, σάν τ' κούτιε
μαθέε άμα καν'νι τ' άπό.
—Τι γέλαε, ουρέ παιγνιου; τ'εε λιέου.
—'Οχ...βουέε'ι μπό... τρέ μπό...
—Τι μπουμπουλονωάε, οούη; Θά κορτίε,
κανι καλή κ'βένια ή ο' σούρ' του ποτιθ'ε
στιθ κεράλι... 'Ηρθι στού διαπλάνο μ' του
σκαμνί κι' άργίν'οι να μη χαίδηε.
Μη, τ'εε λιέου, γιατί γαργαλέμι.
Τιπούτιε αυτί'ν. Οβλου κι' μί γιόδεινι κι'
'αφ'ονταν ανασούλια, σάν κι' διάβριναν σα-
ράντασο παροΰσεε στού κουρι μ'. Μην τ'
παριέ'γασ, Περούεκι μ', δέν έξέ, μαθέε τ'
Ρουμείκα. Κι' άπέ ήθλι να μ' πιάε' του
μ'σάκι.

Μ' συγκάε, τ'εε λιέου, τούν άρεμνιου,
γιατί αυτόν έχ'μι κι' μείε κι' λιέμι πώε κατ'
έχ'μι.
'Υστερα έπακεε τ' φοντα άπ' του φέρι μ'
κι' τ'ν άνάδειε στα χέροια τ'εε κι' μουέιτε:
—Σε τέν τρέ φιν κοτόν...
Κατάλαβε, σόρη, Περούεκι μ'. Μ' έλιπι κού-
τόν. 'Αναφα κι' κόφουεε κι' δάν τ' στούμ-
παγα άπου κατ' ήε. 'Κεινη όμως χαμουγί-
λώφταε μί πηρι άλά μπρατσέα κι' βγχαί-
όεου.
'Α'λλά δέν στα γράφου για να μητ πέφτ'νι
τά άλλα εε.

Γενά σ' κι' άντίου
κι αί πικρογλυκιοκροιλώ
Μήτροεε Κουρ'γογυλοϋε
'ΥΣ. 'Γμιπιδίε κι' ου 'Ριζουοπάσεε'ε'ε'ε
πουσε προί'ψεε κείνα τ' σούφουαε τι έοτι
Μπουλοεβρικόεε τούν καταγγέλλου έπί άθιμί-
τουε παρμβαε' εις τά οικογενειακά μαε κι'
σάν ερθ'ε ιδώ βαρ'τ'.
—Ού ίδιουε
κι' χειρότερουε

ΠΟΙΚΙΛΙΑΙ

Παιδικαὶ ἀπολαύσεις

Ἡ γυναῖκα στὸ σῶμα

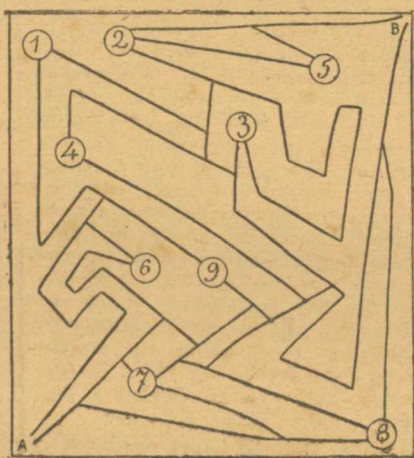

Σιπουροφρούσκες

ΟΙ ΜΗΝΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐνα χρυσὸ ρολόϊ ἀξίας τριακοσίων (ἀριθ. 300) δραχμῶν, τὸ ὅποσον θὰ παραμένῃ ἐκτεθειμένον μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως εἰς τὴν βιτρίναν τοῦ κατιστήματος κ. Γ. Κόνσολα (Ἔμποσ 88) ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν 374.781.

Ἰανουάριος—Θέμα 6^{ον}

Πρέπει εἰς τὸν λαβύρινθον αὐτὸν νὰ εἰσέλθετε ἀπὸ τὴν εἴσοδον Α καὶ νὰ ἐξέλθετε ἀπὸ τὴν ἐξοδον Β, ἀκολουθοῦντες τὰς μαύρας γραμμὰς καὶ διερχόμενοι δι' ὅλων τῶν ἀριθμῶν. Πρέπει ὁμοίως νὰ ἐκλέξετε ἐκείνην τὴν ὁδὸν διὰ τῆς ὁποίας διερχόμενοι τοὺς ἀριθμοὺς καὶ γράφομετες ἐκ τῶν ὀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ἕνα ἕκαστον ποῦ διέρχεσθε, κατὰ τὴν σειρὰν, καθ' ἣν τὸν συναντᾶτε, νὰ σχηματίσετε τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν, ὁ ὁποῖος εἶνε δυνατόν νὰ σχηματισθῆ. Δὲν πρέπει νὰ περάσετε δύο φορές ἀπὸ τὴν ἴδιαν γραμμὴν, ἢ τὸν ἴδιον ἀριθμὸν, ἢ τὴν ἴδιαν διασταύρωσιν.

Οἱ λύται δὲν χρειάζεται νὰ μᾶς στείλουν ἢ τὸν ἀριθμὸν μόνον, τὸν ὅποσον θὰ εὑρουν.

ΟΙ ΟΡΟΙ

Αἱ λύσεις τῶν θεμάτων ἕκαστον φύλλου θὰ γίνωνται δεκταὶ ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν. Τοῦ σημερινοῦ φύλλου ἐπομένως θὰ γίνωνται δεκταὶ μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ συγκεντρωθοῦν τὰ ὄνόματα τῶν λυτῶν ὅλων ν τῶν θεμάτων καὶ τῶν τεσσάρων φύλλων καὶ μόνον τὰ ὄνόματα αὐτὰ θὰ δημοσιευθοῦν. Ὅταν συγκεντρωθοῦν τ' ἀποτελέσματα τῶν λύσεων ὅλου τοῦ μηνός, θὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ὄρον τῆς παρουσίας 10μελοῦς ἐπιτροπῆς λυτῶν εἰς ἡμέραν ὀρισθησομένην ἐκ τῶν προτέρων. Ἐκείνος τὸν ὅποιον θὰ προκρίνῃ ἡ τύχη, θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον ἕνα χρυσὸ ρολόϊ ἀξίας τριακοσίων δραχμῶν, ὅπως στὴν ἀρχὴ γράφομεν.

Αἱ λύσεις τῶν θεμάτων ἕκαστης ἐβδομάδος χωριστὰ θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ ἀσφραγίστου καὶ καθαροῦ γραμματοσήμου 20λέπτου.

Ἰλακί ἀπότομο καὶ ἐνωιστής. Ἄν δὲν ἀπατώμαι, ἔχετε μᾶλλον ψηλὸ ἀνάστημα καὶ σῶμα κανονικόν.

Υἱὸν Νυκτός.—Εἰσθε λάτρης τοῦ ὄραϊου, ἀλλὰ τοῦ ὄραϊου ἐν τῇ πόνῳ, καὶ εἶται ἐξηγεῖται ἡ ἐλαφρὰ μελαγχολία, ὑπὸ τῆς ὁποίας συχνὰ καταλαμβάνεσθε, χωρὶς νὰ γνωρίζετε τὴν ἀφορμὴν καὶ χωρὶς πολλὰς φορές νὰ τὸ ἐννοεῖτε. Ἐγείτε χαρακτῆρα σοβαρὸν καὶ σὰς ἀρέσει ἡ τάξις, ἀλλὰ δὲν εἰσθε καθόλου πρακτικὸς ἄνθρωπος. Ὀνειροπολεῖτε ὑπερβολικά, χωρὶς νὰ λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν πόσον ὀδυνηρὰ εἶνε ἡ διάψευσις τῶν ἐπιπόδων.

Ἡ Γραφολόγος

Πυζαμάς καὶ ρόμπι

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ζητοῦν νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ νὰ μᾶς ὀρίζουν καὶ ἀπὸ ποῦ ἀριθμὸν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν τὸ φύλλο.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ
ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ
ΚΕΡΔΗ

Ἡ «Σφαῖρα» καθιστῶσα τοὺς ἀναγνώστας τῆς μετόχους τῶν κερδῶν τῆς, θὰ παρακρατῇ ἀπὸ τὴν τιμὴν ἕκαστου πωλουμένου φύλλου τῆς ἐν τέταρτον τοῦ λεπτοῦ. Εἰς τὸ τέλος ἕκαστου μηνός, θὰ δημοσιεύεται τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς ὀλικῆς πωλήσεως τῆς καὶ ἐπὶ τῆς βάσει αὐτοῦ θὰ κανονίζεται τὸ ποσὸν τοῦ παρακρατήματος. Εἰς τὸ τέλος τῆς τριμηνίας τῆς ληγουσῆς τὴν 5ην Ἀπριλίου θὰ συναθροισθοῦν τὰ ποσὰ τῶν τριῶν μηνῶν, τὰ ὁποῖα θ' ἀνέλθουν ἐν συνόλῳ, ὡς ὑπολογίζομεν κατὰ προσέγγισιν, εἰς 650 δραχμάς.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διανεμηθῆ εἰς δέκα ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Σφαῖρας» διὰ κλήρου. Τῆς κληρώσεως, ἥτις θὰ γίνῃ τὴν 15ην Ἀπριλίου, θὰ μετᾶσχουν οἱ ἀναγνώσται, οἵτινες θὰ μᾶς στείλουν μέχρι τῆς 10ης Ἀπριλίου ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἠριθμημένων δελτίων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὰ μέγιστα συμπληρώσεως τῆς τριμηνίας φύλλα τῆς «Σφαῖρας».

Ἀριθ. 4

Δελτίον μετοχῆς εἰς τὰ κέρδη
Σάββατον, 26 Ἰανουαρίου 1919

Ὄνοματεπώνυμον.....

Διεύθυνσις.....

★ Η ΠΥΘΙΑ ΣΑΣ ★

(Εἰς τὴν στήλην αὐτὴν ἡ συνεργάτις μᾶς Γραφολόγος θὰ ἐπεξηγῆ ἐκ τῆς γραφῆς τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀποτινόμενων πρὸς αὐτὴν ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστῶν. Αἱ σχετικαὶ ἀιτήσεις πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ δύο δραχμῶν, ὡς ἀντίτιμον τοῦ χρόνου τὸν ὅποσον θὰ καταλαμβάνῃ ἡ ἀπάντησις. Πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων δὲν θὰ δίδονται ἀπαντήσεις παρὰ εἰς τοὺς ὑπὸ ψευδώνυμον ἀποτινόμενους πρὸς τὴν Γραφολόγον.)

Μόντε Χρήστον.—Εἰσθε μικρὸς ἀκόμη, ὦστε οὔτε σεῖς νὰ μὴν ἔχετε συνείδησιν ὀκριβῆ τοῦ χαρακτῆρός σας. Ἐχετε καλὸν καὶ ἀφελῆ χαρακτῆρα καὶ εἰσθε ἀγαθόπιστος, μολοντοῦ θέλετε νὰ κάμετε τὸν δύσπιστον. Ἐάν ἦτο δυνατόν ν' ἀντιπαραβληθοῦν τὰ προτερήματά σας πρὸς τὰ ἐλαττώματα, τὰ πρῶτα θὰ εὐρίσκοντο περισσότερα τῶν δευτέρων. Πρέπει ὁμοίως νὰ ἀναπτυχθοῦν καταλλήλως διὰ τῆς μελέτης, διὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν. Εἰσθε ὀλίγον ἀπροσεκτος, προσπαθήσατε λοιπὸν νὰ διορθωθῆτε.

Ἀμαρυλλίδα. Χαρακτῆρ σας σχεδὸν μυστικοπαθῆς, αἰσθηματα εὐγενῆ, ψυχὴ σας ρομαντικὴ καὶ ὀνειρόπολος. Θέλετε μιὰ φιλικὴ συμβουλὴ; Μὴν ἀνεγείρετε πολλοὺς πύργους ὀνειρῶν καὶ ἰδανικῶν, διότι οἱ πύργοι αὐτοὶ εὐκολὰ κρημνίζονται. Διὰ πρώτην ἡδὴ φοράν ἡ καρδιά σας αἰσθάνεται τοὺς πρώτους εἰλικρινεῖς παλμούς, σοβαροῦ ἐρωτικοῦ αἰσθηματος. Φύσις ἐλαφρῶς ὑστερικῆ. Μοῦ γράφετε ὅτι θὰ εἰσθε εὐτυχῆς, ἂν ὅσα σὰς γάρψω συμφωνήσουν μετὰ αἱ ἰδιότητά σας; Ἄλλ' εἰσθε βεβαία ὅτι γνωρίζετε ἀκριβῶς ὅλα τὰ αἰσθηματά σας; Τὸ «γῆθη σ' αὐτὸν» εἶνε πολὺ δύσκολον πρᾶγμα.

Ἀνεμώνην, Βόλον.—Σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ ψεφε κάπως ἐκτενέστερα μετὰ διάφορες σκέψεις σας, ἐντυπώσεις κλπ., διὰ νὰ εἶνε δυνατόν νὰ ἐξετασθῆ ὁ χαρακτῆρ σας. Ἀπὸ δύο-τρεις γραμμῆς κάνετε γραφολόγος εἰς τὸν κόσμον δὲν μπορεῖ νὰ κρῖνῃ.

Βαρῶνον, Μεσσήνην.—Χαρακτῆρ σας εὐθύς καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ καλλίτερον ἀπ' ὅλα Λακωνικῶς, μετὰ καλλιτεχνικῶς ροπᾶς, ἀλλὰ σπάταλος ἢ μᾶλλον γαλαντόμος. Εἰσθε καὶ